

Ho.
juul. 226.

pulmalised linnisuppi jõona. Enne
jõona lauldes näisi ühe Sumala-
sõna laulu pärast jõona panid
pulmalised kinni peale raha.
Pereemne pühnis raha ühes liha
seentidega sausi siise ning jõi selle
supi ühele wazwapalgand emale.
Kuid tänasid peiupeoltsed laulnud
supi eest:

Aitimal pere ijada!
Aitimal pere emada!
Aitimal jüia andemasta,
Suppi julada reetomasta!
Teil oli palju muueta,
Laatite sulased wälja,
Laatite piisid piidema.
Laiused teid lühajooeta,
Pardid palju pööfata,
Teised pitsa teie ääret,
Teie reuned tammimailta.
Teil oli wõlani ruumimeta,
Ühe tee wäsitapite wäimata,
Teie tee kinnapite Riia teie,
Kolmas jähi kura wähele.
Üks tei pipart Põnnu linnast
Teine jätuvrid Sääre mõjast
Kolmas näemid kuba jäänast.

H
juul. 227.

Siis tee leitite jäawerida,
Kilge wanda näomida,
Peale hiitid piparuida,
Siis saite suppi julansi.
Mee elene supila jõonud,
Kõhud meil täis täidestui. -
Natuuse aja pärast kaneesid ruuni
peoltsed laulnud kipsoma:

Õhtu jämb üheskoos,
Amariexu aendkoos,
Põre ju pistandi wihuga -
Harkpane meie kipsoma.
Miks need wäerad meile tulid?
Tulite meile tussurna?
Laua laha lannurna?
Tulite meilte sulda wiina?
Wõi tulite meilte watta wiina?
Tule laaja 'p feija toasta,
Ühe wija 'p wida aega.
Wõi tulite meilte hobusi ostma?
Wõi tulite meilte härgi ostma?
Ei meil põle hobusi müüa,
Ei meil põle härgi müüa.
Peiupeoltsed wastasid:
Et wõimu üie amariexu,
Ladufarnad langunejad,